



BERLINI GYORS – A HÉT FŐ HÍREI HÉTFŐN

2026. október 12.

1. Megválasztották az első AfD-s parlamentelnököket

Október 6-án újabb fontos politikai esemény vonult be a történelemkönyvekbe, amely felbolygatta a mostanában egyébként is kevésbé mozdulatlan német belpolitikai állóvizet. A szeptember 6-i szász-anhalti tartományi parlamenti választást követően az előírt menetrend szerint megalakult a parlament is, már az új erőviszonyokkal. Az esemény jelentőségét az adta, hogy a második világháború óta először választottak meg Németországban egy tartományi parlament elnökének olyan politikust, akinek a pártját a tartományi alkotmányvédelmi hivatal bizonyítottnak szélőséges intézményként tartja számon.

A 35 éves, AfD-s Tobias Rausch a leadott 82 szavazatból 48-at kapott; a megválasztásához pedig az abszolút többségre, azaz 42 mandátumra volt szükség. Rauschra, aki jelenleg az AfD tartományi főtitkára is, kilenc képviselő szavazott a saját frakcióján (39 mandátum) kívülről. Az öt mandátummal a tartományi parlamentben képviselt BSW előzetesen hivatalosan is megerősítette, hogy támogatni fogják az AfD jelöltjét. Így ez azt jelenti, hogy legalább további négy szavazatnak a CDU-tól, az SPD-től, a Zöldektől vagy a Die Linke-től kellett származnia. Mivel azonban a szavazás titkos volt, ezért nem tudni pontosan, melyik táborból kapta Rausch a többi szavazatot. A CDU frakcióvezetősége azt ajánlotta 15 képviselőjének, hogy tartózkodjanak a szavazástól, végül azonban csak öt tartózkodás volt, kilencen pedig másképp szavaztak. Ez egyúttal a még ügyvivőként működő és magát a csúfos választási vereség után frakcióvezetővé megválasztott Sven Schulze (CDU) autoritásáról is bizonyítványt állított ki, hisz nem hallgatott rá saját frakciója. Az SPD, a Zöldek és a Die Linke, amelyek mindegyikének nyolc képviselője van, már a választást megelőzően egyértelműen kijelentették, hogy nemmel fognak szavazni.

Rausch elfogadta a tartományi parlament elnöki tisztségét és beiktatási beszédében megköszönte a bizalmat. Emellett köszönetet mondott elődjének, Gunnar Schellenbergernek (CDU) is. „Ezt a tisztséget nem egy frakció elnökeként, hanem a teljes szász-anhalti tartományi parlament elnökeként fogom betölteni” – mondta, hozzátéve, hogy az AfD kirekesztésének tapasztalatait magával viszi az új tisztségébe, de nem azért, hogy bosszút álljon. A parlament szabályainak akkor is érvényben kell maradniuk, ha a többségi viszonyok megváltoznak – és nem függhetnek attól, kinek használnak vagy ártanak. Rausch olyan tartományi parlamentet képzel el, amelyben szenvedélyesen vitáznak, egyértelműen fejezik ki magukat a képviselők, és amelyben senki sem felejt el, hogy a mandátum a választópolgároktól származik. Ezen túlmenően Rausch minden pártot együttműködésre szólított fel, mert az embereket nem a pártpolitika érdekli, hanem a problémáik megoldása. Ezért a politikai tűzfalak ideje a múlté kell legyen.

Az alakuló ülés alkalmával a parlamentelnök megválasztása után még az alelnökök személyéről is szavaztak a képviselők, melynek eredményei hasonló meglepetésekkel szolgáltak. Hans-Thomas

Tillschneider, az AfD sokat vitatott és erős orosz kapcsolatokkal rendelkező politikusa 44 szavazatot kapott az első fordulóban – annak ellenére, hogy a BSW öt képviselője előzetesen bejelentette, hogy nem fogja támogatni. Ezért titkos szavazásról lévén szó, ebben az esetben sem bizonyítható, melyik frakció(k)tól kapta meg Tillschneider a szükséges szavazatokat. A BSW és a CDU egyaránt állítják, hogy nem támogatták a jelöltet. Ezt követően a CDU és az SPD is állított saját jelöltet a két további alelnöki tisztségre. Míg a CDU-s Carsten Borchert magabiztos többséget szerzett (64 szavazat a 82-ből), addig az SPD jelöltje, Armin Willingmann elbukott: 48 képviselő szavazott ellene, 33 pedig mellette. Így az új tartományi parlament elnökségében az elnök mellett egyelőre csak két alelnök van – a korábban tervezett három helyett.

A parlament épületén kívül többszáz fős tüntetések kísérték az ülést. Ezenkívül miután a tartományban megválasztották az AfD első tartományi parlamenti elnökét, az SPD szövetségi parlamenti frakciója spontán tiltakozó felvonulást szervezett Berlinben. A Bundestag-képviselők együtt vonultak a Reichstagtól a Brandenburgi kapun át a Bebelplatzig, ahol 1933-ban a nemzetiszocialisták hatalomra kerülése után könyvégetésre került sor. Az eseményre több képviselő magával vitte az Alaptörvényt, Boris Pistorius (SPD) szövetségi védelmi miniszter pedig egy lelkesítőnek szánt beszédet követően elénekelt a himnuszot. „Ez nem egy szokványos nap” – mondta Matthias Miersch, az SPD Bundestag-frakcióvezetője. Amikor a demokrácia nyomás alá kerül, az SPD kötelességének érzi, hogy kiálljon az ügy mellett. A Németországi Szövetségi Köztársaság megalakulása óta most először választottak szélsőjobboldaliakat egy tartományi parlament elnökségébe. „Ez mindannyiunkat aggodalommal kell, hogy eltöltsön” – figyelmeztetett.

Az eset megosztja továbbá a szövetségi kormánypártok együttműködését is, mivel sajtóértesülések szerint szász-anhalti CDU-sok megegyeztek az AfD-vel, hogy vica versa támogatják egymás jelöltjeit, valamint Tobias Rausch is úgy nyilatkozott elnökké választása másnapján, hogy biztos tudomása van arról, hogy CDU-s képviselők is szavaztak rá. Ennek nyomán az SPD nyomást helyez a CDU-ra, hogy tisztázzák magukat és határolódjanak el az AfD-től, az összeférhetlenségi indítványukban foglaltaknak megfelelően.

Német nyelvű összefoglalóért kattintson [ide](#) és [ide](#).

2. Távozik a kormányból és az SPD éléről Bärbel Bas

Október 12-i bejelentése alapján azonnali hatállyal távozik a kormányból Bärbel Bas (SPD) szövetségi munkaügyi és szociális miniszter, aki egyúttal az SPD társelnöki posztjáról is lemond. Bas személyes okokkal indokolta lemondását, ahogy közleményében írta: „Mostohalányom halála után rájöttem, hogy időre van szükségem a gyász feldolgozásához. Ezt az időt szeretném magamnak biztosítani. Mivel jelenleg nincs erőm ahhoz, hogy rövid távon teljes mértékben ellássam kormányzati és pártbeli feladataimat, úgy döntöttem, hogy mindkét tisztségemről lemondok” – közölte az 58 éves politikus.

Bas kijelentette, hogy a Szövetségi Munkaügyi és Szociális Minisztérium munkatársai megérdemelnek egy erős vezetést, amely teljes erővel mozdítja előre a tervezett törvényeket és reformterveket. Köszönetet mondott a minisztériumban kapott támogatásért is. A „Bild” értesülései szerint a munkaügyi miniszteri posztra Friedrich Merz (CDU) kancellár Alexander Schweitzert (SPD) Rajna-vidék-Pfalz tartomány korábbi miniszterelnökét (2024. július – 2026. május) kérheti majd fel.

Lemondásával egyidőben Bas súlyos vádakat fogalmazott meg a koalíciós partner, CDU/CSU-val szemben. Ahogy írta az ellene irányuló nyilvános támadások ebben a személyesen is nehéz időszakban tovább fokozódtak, „sajnos a koalíciós partner soraiból is”. Az SPD társelnöke és alkancellár, Lars Klingbeil kijelentette, hogy „nagyon szomorú” a döntés miatt. „A tisztségek mögött mindannyian csak emberek vagyunk. Ezért személyesen megértem a lépését.” – fogalmazott Klingbeil.

Tervei szerint Bas megtartaná Bundestag mandátumát, hogy – ahogy közölte – továbbra is képviselje a duisburgi választókerület polgárait. Egyúttal kifejezve abbéli reményét, hogy hamarosan újra teljes erővel folytathatja majd munkáját. „Ma egy fejezet zárul le számomra, de a történet nem ér véget.” – szögezte le a korábbi miniszter.

Német nyelvű összefoglalóért kattintson [ide](#) és [ide](#).

3. Titkosszolgálati botrány Németországban

Őrizetbevételét követően előzetes letartóztatásba került August Hanning a Szövetségi Hírszerző Szolgálat (Bundesnachrichtendienstes – BND) volt elnöke. A most 80 éves férfit, aki 1998 és 2005 között vezette a hivatalt azzal gyanúsítják, hogy korábbi irodavezetőjétől titkos BND-információkat vásárolt, és azokat részben továbbadta – méghozzá abban az időszakban, amikor Hanning már nem állt a BND szolgálatában. A Szövetségi Ügyészség titkosszolgálati ügynöki tevékenységgel, hazaáruló kémkedéssel, államtitkok kiszivárogtatásával és hazaárulás kísérletével vádolta meg hivatalosan. Szintén őrizetbe került korábbi titkárságvezetője, Manfred D., aki egészen idén márciusi nyugdíjazásig a BND állományában dolgozott. D. egészen 2009-ig Hanning mellett volt, ezt követően több BND-vezető mellett is irodavezetőként tevékenykedett, és a BND vezetői stábjának tagjaként hozzáférése volt számos titkos irathoz. A nyomozók meggyőződése szerint D. 2010 és 2022 között, azaz tizenkét éven át összesen mintegy 2000 dokumentumot juttatott el egykori főnökének, köztük nyilvánvalóan számos titkos anyagot. Úgy tűnik, ezek olyan dokumentumok voltak, amelyek a BND vezetésének az úgynevezett hírszerzési helyzetértékelés előkészítéséhez szolgáltak, amelynek keretében hetente egyszer titkos ülésen ismertetik a biztonsági helyzetre vonatkozó legfontosabb megállapításokat.

Még sok minden tisztázatlan, többek között az a kérdés, hogy hogyan lehetséges, hogy D. éveken át észrevétlenül, minden belső biztonsági intézkedést megkerülve tudta kicsempészni ezeket a dokumentumokat, valamint az is, hogy milyen összegű pénzt kaphatott Hanningtól ezért. A nyomozó hatóságok egyik feltételezése szerint, a volt BND elnök legalább egy esetben biztonsági elemzést készíthetett egy külföldi hírszerző szolgálat számára, mely esetben – sajtóértesülések szerint – ugyanakkor nem Oroszországról van szó. Egy másik alkalommal Hanning állítólag a BND belső dokumentumaiból származó információkat használt fel egy külföldi ügynökkel folytatott kommunikáció során. Biztonsági körökből származó információk szerint Hanning a tavaly szeptemberi házkutatás és irodai átkutatás után került a hatóságok látókörébe: akkor a hamburgi tartományi bünyügyi hivatal (LKA) egy teljesen másik ügy, az ún. Block-emberrablási esetben kutatott bizonyítékok után.

Ebben az ügyben a hamburgi ügyészség azzal vádolja a Németországban jelentős üzleti érdekeltségekkel rendelkező Christina Blockot, hogy 2023 végén egy gyámsági vita miatt megrendelte két legfiatalabb gyermeke elrablását. A nyomozók szerint August Hanninget egy

korábbi, a gyermekek ellen irányuló elrablási kísérletbe kívánták bevonni. Német sajtóértesülések szerint a tavalyi házkutatás alatt Hanningnél lefoglalt anyagok vizsgálata során az LKA tisztviselői egy szenzációs tartalmú elektronikus adathordozóra bukkantak. Ennek alapján a korábbi elnök nyilvánvalóan hozzáférhetett a közelmúltból származó, szigorúan titkos BND-dokumentumokhoz, amelyeknek semmilyen körülmények között nem lett volna szabad birtokában lennie. Az értékelés után a hamburgi LKA átadta a lefoglalt dokumentumokat a szövetségi hatóságoknak. 2026 májusában a szövetségi ügyészség végül titkos nyomozást indított Hanning és a BND-ben feltételezett informátora ellen.

A BND számára ez már a második súlyos eset néhány éven belül, hiszen jelenleg is zajlik a berlini fellebbviteli bíróság előtt annak a volt BND-osztályvezetőnek a pere, aki 2022-ben állítólag egy másik vádlottal együtt Oroszország javára kémkedett. Akkor a BND kiberműveleteiről szóló, szigorúan titkos információk szivárogtak ki a szolgálatból. Ha a Hanninggal és a második vádlottal szembeni gyanú beigazolódik, abból történelmi jelentőségű titkosszolgálati botrány lehet. A német szövetségi történelemben még soha nem fordult elő olyan feltételezett hazaárulási ügy, amely ilyen magas rangú, egykori vezető tisztségviselőt érintett volna. Karrierje során August Hanning évtizedeken át kulcsfontosságú pozíciókban dolgozott a német biztonsági rendszerben. A BND elnöki tisztségét megelőzően Hanning titkosszolgálati megbízott volt a nyugat-német külképviseleten az NDK-ban. Miután több pozíciót is betöltött a kancellárián, többek között a szövetségi hírszerző szolgálatok koordinátoraként, a jogi doktorátussal rendelkező Hanning 1998-ban vette át a BND vezetését. A titkosszolgálatnál töltött hivatali ideje után Hanning 2005 végén államtitkárként került a Szövetségi Belügyminisztériumba. Négy évvel később ideiglenes nyugdíjazásba helyezték. Nyugdíjazását követően egy svájci biztonsági szolgáltatásokat nyújtó cég németországi megbízottjaként kezdett el dolgozni.

Német nyelvű összefoglalóért kattintson [ide](#) és [ide](#).

4. Javuló kilátások a német gazdaságban

Bemutatta legújabb prognózisát a német gazdaság várható növekedéséről a szövetségi kormány. A korábbi, mindössze fél százalék helyett már 1,3%-os bővülést várnak, a német gazdaság így – Katherina Reiche (CDU) szövetségi gazdasági miniszter szerint – túl van a korábbi években tapasztalt mélypontján.

Az elmúlt évek negatív trendje alapján meglepőnek tűnhet a viszonylag nagy mértékű javulás, mivel Németország jó hírneve az utóbbi időben jelentősen megkopott. Politikai instabilitással, növekvő munkanélküliségi és elégedetlenségi mutatókkal tarkított éveket tudhat maga mögött az egykor még a stabilitás mintaországának tekintett gazdasági óriás. A hirtelen megrázkódtatás mögött azonban nem feltétlenül a gazdaság tényleges fejlődése áll. Az adatokból kiderül ugyanis, hogy a növekedés mértéke nem a magánszektor bővülésének, hanem inkább az állami támogatásoknak, illetve az energiatartalékok német alapanyagok iránti globális keresletnövekedésnek köszönhető. Ez utóbbi a közel-keleti konfliktus okán kialakuló ellátási problémák hatása, ami csupán ideiglenesen segíti az ipari szereplőket. Az adatok értékelésénél a naptárhatást sem szabad figyelmen kívül hagyni: az idei évben szokatlanul sok munkaszüneti nap esik hétfői napra Németországban, ami több munkanapot eredményez a korábbi évekhez képest. A szövetségi kormány által a Bundeswehr számára biztosított különalap (Sondervermögen) kereteiben megvalósuló fegyverkezési beruházások szintén a növekedés motorjául szolgálnak, az ukrajnai és a közel-keleti háború által

okozott energiaár-ingadozások azonban továbbra is jelentős kockázati tényezőként jelennek meg az előrejelzésekben.

A kockázatokat hangsúlyozzák a német gazdasági szervezetek is: a Német Kereskedelmi és Iparkamara például a fellendülés finanszírozásával járó adósságokra, a külkereskedelmi szektor képviselői pedig az ismét visszaeső exportráta hívják fel a figyelmet. Összességében megállapítható, hogy a legújabb adatok ugyan pozitív irányba mutatnak, a gazdasági növekedés fenntartása azonban továbbra is jelentős kihívást jelent majd az ingatag népszerűségű szövetségi kormány számára.

Német nyelvű összefoglalóért kattintson [ide](#) és [ide](#).

5. Berlin a választás után: a Die Linke az SPD-vel és a Zöldekkel tárgyal

A szeptember 20-i képviselőházi (Abgeordnetenhaus, tartományi parlament) választás jelentős átalakulást hozott a német főváros politikai térképén: a várost addig irányító nagykoalíció pártjai, a CDU és az SPD jelentős vereséget szenvedtek, a szélsőbaloldali Die Linke pedig - az előzetes várakozásokkal ellentétben jelentős előnnyel - az első helyen végzett. A lehetséges koalíciók közül már a voksolás éjszakáján is az úgynevezett vörös-vörös-zöld, tehát a Die Linke, az SPD és a Zöldek koalíciója tűnt valószínűnek. A választási kampányban mindhárom baloldali párt jelentős figyelmet fordított a szociális, illetve a lakhatási problémákra, amely témák egy esetleges együttműködés alapját képezhetik. A másik opció egy CDU által vezetett, az SPD és a Zöldek részvételével alakított, ugyanúgy hárompárti koalíció, ezt azonban - a CDU berlini frakcióvezetőjén, Stefan Eversen kívül - csupán a jelentősen meggyengült, a másodikról az ötödik helyre visszacsúszó SPD tartja lehetséges opciónak a Die Linkével való tárgyalások esetleges kudarca esetén.

A győztes Die Linke nem is vesztegette az időt: alig több mint két héttel a választás után a hivatalos koalíciós tárgyalásokat megelőző, puhatolózó tárgyalásokra (Sondierungsgespräche) hívta a Zöldeket és a szociáldemokratákat, amelyeket egy nyolcpontos, az antiszemitizmust és a szervezett bűnözést elítélő közös elvi nyilatkozat aláírása után kezdenek meg. A nyilatkozatban – amit elsősorban a Die Linke egyes politikusainak Izrael-ellenes megnyilvánulásai tettek indokoltá – a pártok közösen ítélik el a zsidó népcsoport elleni atrocitásokat és állnak ki Izrael területi integritása mellett, az ezen elveket megsértő politikusokkal szemben pedig fegyelmi eljárásokat helyeztek kilátásba. A hivatalos koalíciós tárgyalásokat általában megelőző puhatolózó tárgyalások előtti egyeztetések (Vorgespräche) után mindhárom párt berlini vezetője pozitívan nyilatkozott az együttműködés lehetőségéről, a Die Linke frakciójában azonban megosztottság tapasztalható a kérdésben: egyes politikusok elégedetlenségüket fejezték ki a nyilatkozat „autoriter hangneme” miatt, kiemelve frusztrációjukat a megállapodásban lefektetett, általuk „fegyelmező módszereknek” nevezett fegyelmi eljárások miatt. A nyilatkozat elfogadása elvben megnyitja az utat a puhatolózó, később pedig a hivatalos koalíciós tárgyalások előtt, kérdés azonban, hogy a Die Linke sokszínű, sok új taggal rendelkező frakciója mennyire tudja tartani magát a megállapodás tartalmához.

A következő hónapok berlini eseményei így döntő jelentőségűek lesznek nem csupán a berlini koalíció, hanem a baloldali pártok esetleges jövőbeni szövetségi szintű együttműködése szempontjából is.

Német nyelvű összefoglalóért kattintson [ide](#) és [ide](#).

6. Zsugorodó Németország: 2045-re 81,8 millió főre csökkenhet a népességszám

A Berlin-Institut für Bevölkerung und Entwicklung és a Wüstenrot Alapítvány ötödik alkalommal vizsgálta meg Németország mind a 400 járását és járási jogú városát, és az eredmény egyértelmű: a német lakosság a mostani, körülbelül 83,3 millió főről 2045-re várhatóan 81,8 millióra csökken, ami a járások és járási jogú városok több mint kétharmadát érinti. A kutatók szerint az elmúlt évek enyhe növekedési időszaka lezárult, és közel 200 olyan régió is zsugorodásnak indul, amely az elmúlt tíz évben még növekedett vagy legalábbis stagnált. A Berlin-Institut igazgatója, Catherina Hinz szerint a lényegi kérdés nem az, hogy Németország lakossága összességében nő vagy zsugorodik, hanem hogy pontosan hol történik mindez – és ebből a szempontból a regionális különbségek drámaiak. A fővároshoz közeli Dahme-Spreewald járás 2045-ig akár 17%-kal is növekedhet, míg a tübingiai Suhl városa ezzel párhuzamosan közel 30%-os népességvesztést szenvedhet el. A legsúlyosabb veszteségeket elszenvedő 50 régió közül 42 kelet-németországi, ugyanakkor a tanulmány szerzői hangsúlyozzák: a zsugorodás nem tisztán egy kelet-nyugati jelenség, hiszen a nyugat-németországi Saar-vidéken, Dél-Vesztfáliában vagy Bajorország északi részein is romlanak a demográfiai kilátások. Eközben olyan nagyvárosok, mint Lipcse, Potsdam vagy Drezda, továbbra is növekedési pályán maradhatnak.

A felmérés szerint 2045-ig országos szinten mintegy 14,5%-kal nő a 67 évnél idősebbek száma, elsősorban Nyugat-Németországban, ahol az alapvetően is nagy létszámú „baby boomer” generáció most éri el a nyugdíjkorhatárt. Ezzel szemben Szászország, Szász-Anhalt és Thüringia esetében az idősek száma inkább csökkenhet, mivel ott az előregedési folyamat már korábban, erőteljesebben lezajlott. Mindeközben a munkaképeskorú népesség országosan 4,7%-kal csökkenhet 2045-ig, Thüringiában, Szász-Anhaltban, Mecklenburg-Elő-Pomerániában és a Saar-vidéken pedig a visszaesés elérheti akár a 12-18%-ot is. Egyedül Berlinben, Hamburgban és Brémában várható még tartományi szinten is munkaerő-többlet.

A kutatás egyik kiemelt megállapítása, hogy Németország szinte minden régiójában több a halálozás, mint a születés – ez az évtizedek óta alacsony szinten mozgó születési ráták egyenes következménye, derül ki a Berlin-Institut munkatársának, Frederick Sixtus nyilatkozatából. Emiatt a jövőben egyre inkább a nettó migrációs egyenleg – vagyis, hogy mennyien költöznek be, illetve el egy adott régióba – dönti el, mely területek tudnak tovább növekedni, és melyek szorulnak vissza. A kutatók szerint a zsugorodó és öregedő régióknak a jövőben kevesebb emberrel kell fenntartaniuk az infrastruktúrát és a közszolgáltatásokat, míg a növekvő nagyvárosoknak lakhatási, oktatási és közlekedési kapacitásaikat kell bővíteniük. A tanulmány azt is kiemeli, hogy a gazdaságilag sikeresebb régiókban jellemzően magasabb a külföldi állampolgárok és az idősebbek foglalkoztatási rátája is – vagyis a munkaerőhiány kezelésében egyre nagyobb szerepet kap, hogy egy adott terület mennyire képes bevonítani és foglalkoztatni a rendelkezésre álló munkaerőt. A tanulmány szerzői ugyanakkor arra is figyelmeztetnek, hogy az elvándorlás hosszú távon nehezebben megíjósolható, mint a születések vagy halálozások alakulása, hiszen az emberek mobilitását munkahelyi lehetőségek, lakáspiaci viszonyok, válságok és politikai döntések egyaránt befolyásolják – Németország esetében azonban a nettó bevándorlási többlet további csökkenésével számolnak.

Nincs egyetlen „német” forgatókönyv, ami viszont országos szinten is érezhető lesz: ha mindenhol kevesebb fiatal lép be a munkaerőpiacra, az nemcsak helyi, de szövetségi szinten ugyanúgy

munkaerőhiányhoz vezet, ahogy az idősödő társadalom is egyre nagyobb terhet ró a nyugdíj- és egészségügyi rendszerre. Így tehát a demográfiai változás önmagában nem állítható meg, az viszont a döntéshozókon múlik, hogyan alakítják azt.

Német nyelvű összefoglalóért kattintson [ide](#) és [ide](#).

7. Német tudósok kapták az orvostudományi Nobel-díjat

Október 5-én jelentették be, hogy a 2026-os fiziológiai és orvostudományi Nobel-díjat megosztva két német, és egy amerikai tudós kapja. A stockholmi Karolinska Intézet Karl Deisserothnak, Peter Hegemannnak és Georg Nagelnek ítélte oda a díjat „a fény által szabályozott ioncsatornákkal és az optogenetikával kapcsolatos felfedezéseikért”, mellyel forradalmasították az agykutatást.

Az optogenetika „lehetővé teszi, hogy egy élő agyban egyes idegsejtek működését fény segítségével be- vagy kikapcsolják”. Ennek segítségével pontosan vizsgálhatóvá válik az idegsejtek és idegi hálózatok részvétele a gondolkodásban, az emlékezésben, az érzelmek kialakulásában és a viselkedés szabályozásában. A hosszú távon a neurológiai és pszichiátriai rendellenességek (úgy, mint az Alzheimer-kór, a skizofrénia vagy a Parkinson-kór), illetve a látáskárosodás kezelésében is alkalmazható módszerrel a klinikai orvoslásban is jelentős eredmények érhetők el.

Peter Hegemann a berlini Humboldt Egyetem tudósa, míg Georg Nagel a Würzburgi Egyetemen kutat, amerikai társuk, Karl Deisseroth pedig a Howard Hughes Orvostudományi Intézet és a Stanford Egyetem kutatója. Hegemann és Nagel egy algán végzett kutatás során fedezték fel az alga sejtfalában egyedülálló tulajdonságokkal rendelkező fehérjét, a csatornarodopszint. A fehérjéről megállapították, hogy egy fényvezérelt ioncsatorna, mely fény hatására kinyílik, lehetővé téve az ionok beáramlását, közben elektromos jelet keltve. Deisseroth ezt a felfedezést fejlesztette tovább, és alakította át az idegsejtek fénnel vezérelhető „kapcsolójává”.

Friedrich Merz (CDU) kancellár az orvostudományi Nobel-díj elnyerését a német kutatás érdemének is tekinti, melyet csúcsszínvonalúnak tart, nyilatkozta az X platformon, a tudományos nemzetközi együttműködések fontosságának hangsúlyozása mellett.

Elmondásuk szerint mindhárom tudós meglepődött, kifejezve örömeiket, hogy kollégáikkal együtt közös Nobel-díjat kaptak. A díjat december 10-én, az alapító Alfred Nobel halálának évfordulóján vehetik át, a 12 millió svéd korona (392 millió forint) juttatással együtt.

Német nyelvű összefoglalóért kattintson [ide](#) és [ide](#).

8. A Magyar-Német Intézet hírei

Cikk- és interjúajánló

A **Hit Rádió** adásában kutatási vezetőnk, **Dobrowiecki Péter**et kérdezték arról, hogy az AfD története során először adhatott tartományi parlamenti elnököt Szász-Anhaltban, és mit jelent ez a német „tűzfal” repedezése szempontjából. Szó esik a decemberi miniszterelnök-választás esélyeiről, a CDU belső megosztottságáról és a mecklenburgi választás után kialakult helyzetről. A beszélgetés második felében a volt BND-elnök hazaárulási gyanúval történt letartóztatásának részletei és lehetséges következményei kerülnek elő.

A teljes beszélgetés [itt](#) hallgatható vissza.

A pozsonyi **Pátria Rádió**nak nyilatkozott intézetigazgatónk, **Bauer Bence**. Elmondta, hogy a német belpolitikában az AfD mellett egyre nagyobb figyelem irányul a Die Linke pártra is, amely a szeptember 20-i berlini választáson 25,7%-kal végzett az élen, listavezetője, Elif Eralp pedig bejelentette igényét a főpolgármesteri tisztségre. A győzelmet követően vitát váltottak ki Eralp korábbi kapcsolatait a szélsőbaloldalként számon tartott Rote Hilfe szervezettel, valamint a párt egyéb vitatott kötődéseit. Mindez pedig a szociáldemokratákkal és a Zöldekkel folytatott koalíciós tárgyalásokat is befolyásolhatja.

A teljes interjú [itt](#) hallgatható vissza.

Impresszum

Magyar Német Intézet az Európai Együttműködésért

Igazgató: Dr. Bauer Bence LL.M.

Felelős munkatársak: Dobrowiecki Péter, Szalontai Petra, Fonay Tamás Álmos

Székhely: 1113 Budapest, Tas vezér utca 3-7.

Web:

www.magyarnemetintezet.hu

E-mail: mni@mcc.hu